FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)
den 26 september 2000 *

I mål T-80/97,

Starway SA, Luynes (Frankrike), företrätt av advokaterna J.-F. Bellis och P. De Baere, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån L. Lorang, 3, rue de la Chapelle, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, inledningsvis företrätt av R. Torrent, A. Tanca och S. Marquardt, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, biträdda av P. Bentley, barrister, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören E. Uhlmann, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

med stöd av

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av N. Khan, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: C. Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 71/97 av den 10 januari 1997 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som införs genom rådets förordning (EEG) nr 2474/93 på cyklar som har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av vissa cykeldelar från Folkrepubliken Kina, samt om uttag av den utvidgade tullen på sådan import som registrerats enligt förordning (EG) nr 703/96 (EGT L 16, s. 55, rättelse i EGT L 95, s. 30),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden K. Lenaerts samt domarna V. Tiili, J. Azizi, M. Jaeger och P. Mengozzi,

justitiesekreterare: avdelningsdirektören B. Pastor,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 12 oktober 1999,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser och den faktiska bakgrunden

1 I enlighet med artikel 13.1 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1, nedan kallad grundförordningen) får de antidumpningstullar som har införts enligt denna förordning utvidgas till att omfatta import av likadana produkter eller delar av sådana produkter från tredje land om gällande åtgärder kringgås. I enlighet med artikel 13.2 skall en "hopsättningsverksamhet i gemenskapen eller i ett tredje land... anses utgöra kringgående av de gällande åtgärderna om

a) verksamheten påbörjades eller väsentligt utvidgades efter det att antidumpningsundersökningen inleddes eller omedelbart dessförinnan och de berörda delarna kommer från det land som omfattas av åtgärderna,

b) delarna utgör 60 % eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten; dock skall kringgående inte i något fall anses ske när ökningen av de införda delarnas värde genom sammansättningsverksamheten eller färdigställandet överstiger 25 % av tillverkningskostnaden,

och

c) tullens positiva verkningar undergrävs i fråga om priser eller kvantiteter av den hopsatta likadana produkten och det finns bevis för dumpning i förhållande till tidigare fastställda normalvärden för den likadana produkten eller liknande produkter."

2 Artikel 13.4 har följande lydelse:

"Produkter som åtföljs av ett tullcertifikat som intygar att import av varorna inte utgör kringgående skall inte omfattas av registrering enligt artikel 14.5 eller av åtgärder. Dessa certifikat kan på skriftlig ansökan utfärdas till importörer efter bemyndigande genom ett beslut av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén eller ett beslut av rådet om införande av åtgärder, och de skall vara giltiga under den period och på de villkor som anges i dem."

3 Enligt artikel 13.5 i grundförordningen skall "[b]estämmelserna i denna artikel... inte utesluta den normala tillämpningen av gällande tullbestämmelser".

4 I artikel 14.3 i samma förordning föreskrivs att "[s]ärskilda bestämmelser, i synnerhet avseende den gemensamma definitionen av begreppet ursprung enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92, får antas i enlighet med den här förordningen".

5 I enlighet med artikel 26.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) får "[t]ullagstiftningen eller annan särskild gemenskapslagstiftning... föreskriva att ett dokument skall läggas fram som bevis på varornas ursprung".

6 Sökanden är ett bolag som tillverkar och säljer cyklar och som sedan år 1985 är etablerat i Luynes i Frankrike. År 1992 övertogs sökanden av bolag inom koncernen China Bicycles Company (nedan kallad CBC), som innehar produktionsenheter i Folkrepubliken Kina. Två av bolagen i CBC, Hongkong (Link) Bicycles Ltd och Regal International Development Co. Ltd, vilka är etablerade i Hongkong, sköter faktureringen av de cykeldelar som sökanden köper.

7 Den 8 september 1993 antog rådet förordning (EEG) nr 2474/93 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import till gemenskapen av cyklar som har sitt ursprung i Kina och slutgiltigt uttag av preliminär antidumpningstull (EGT L 228, s. 1, svensk specialutgåva, område 11, volym 23, s. 25, nedan kallad den ursprungliga förordningen).

8 Till följd av ett klagomål från European Bicycle Manufacturers Association (Europeisk sammanslutning av cykelfabrikanter) antog kommissionen förordning (EG) nr 703/96 av den 18 april 1996 om inledande av en undersökning om kringgående, genom montering i Europeiska gemenskapen, av de antidumpningsåtgärder som införts genom den ursprungliga förordningen mot import av cyklar med ursprung i Kina (EGT L 98, s. 3, nedan kallad undersökningsförordningen). Denna förordning trädde i kraft den 20 april 1996. Den ovannämnda undersökningen omfattade perioden från den 1 april 1995 till den 31 mars 1996.

9 Enligt artikel 1 i undersökningsförordningen avser denna undersökning, som inleddes i enlighet med artikel 13.3 i grundförordningen, import av cykeldelar

enligt KN-nummer från 8714 91 10 till 8714 99 90 med ursprung i Kina som används för montering av cyklar i gemenskapen.

10 I enlighet med artikel 2 i samma förordning "skall tullmyndigheterna instrueras att vidta lämpliga åtgärder i syfte att registrera importen av cykelramar, cykelgafflar, cykelfälgar och cykelnav enligt respektive KN-nummer 8714 91 10, 8714 91 30, 8714 92 10 och 8714 93 10 för att säkerställa att eventuella antidumpningstullar kan tas ut från och med dagen för denna registrering för det fall att de antidumpningstullar som tillämpas på import av cyklar med ursprung i Kina skulle utvidgas till att också omfatta import av ovannämnda cykeldelar". Det framgår även av denna artikel att "[i]mporten... inte [får] registreras om den åtföljs av tullcertifikat som utfärdats enligt artikel 13.4 i [grundförordningen]".

11 I artikel 3 i undersökningsförordningen föreskrivs att "[o]m de berörda parternas uppgifter skall beaktas vid undersökningen måste de inom 37 dagar efter det att denna förordning har översänts till myndigheterna i Kina ge sig till känna och skriftligen lämna sina synpunkter och uppgifter och begära att höras. Berörda parter kan också begära att bli hörda av kommissionen inom samma tidsfrist. Denna förordning skall anses ha översänts till Kinas myndigheter den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*." Eftersom denna förordning offentliggjordes i den officiella tidningen den 19 april 1996, löpte fristen ut den 29 maj 1996.

12 I åttonde övervägandet i ingressen till denna förordning anges, under rubriken "Frågeformulär", att "[f]ör att kommissionen skall få de uppgifter som den anser nödvändiga för sin undersökning kommer frågeformulär att skickas till de monteringsföretag i gemenskapen" som nämns i klagomålet och att "[v]id behov kommer uppgifter att inhämtas från tillverkare i gemenskapen".

13 Efter det att undersökningen hade inletts sände kommissionen ett frågeformulär till vissa berörda bolag, däribland sökanden. Sökanden fyllde i och sände tillbaka detta frågeformulär.

14 Genom skrivelse av den 8 juli 1996 informerade kommissionen sökandens styrelse om sin avsikt att, inom ramen för den ovannämnda undersökningen, göra en kontroll i bolagets lokaler i Luynes. I denna skrivelse räknades en rad dokument upp som sökanden uppmanades att hålla tillgängliga för kommissionens tjänstemän vid denna kontroll. Kommissionen angav även att den under kontrollen kunde komma att ställa andra frågor och begära tillgång till ytterligare dokument.

15 Kontrollen ägde rum den 10 juli och den 12 juli 1996.

16 Genom skrivelse av den 4 september 1996 begärde kommissionen att sökanden skulle klarlägga vissa uppgifter som var absolut nödvändiga för undersökningen.

17 Den 30 oktober 1996 sände kommissionen en informationsskrivelse (disclosure document) till sökanden. Det framgick av denna skrivelse att kommissionen hade för avsikt att föreslå att antidumpningstullen för cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina skulle utvidgas till att omfatta import av vissa cykeldelar med detta ursprung. Vad gäller villkoret i artikel 13.2 b i grundförordningen, enligt vilket det är fråga om kringgående av en antidumpningstull om de importerade delarna utgör 60 procent eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten, innehöll denna skrivelse följande avsnitt:

"— För Starway och ett annat monteringsföretag, som hade samma leverantör av cykeldelar i Kina, har det fastställts att samtliga importerade delar hade avsänts från Kina. Genom undersökningen har det även fastställts att dessa monteringsföretag, i den begränsade utsträckning som de använde delar av

icke-kinesiskt ursprung för montering av cyklar, använde delar med ursprung i Europa. För vissa av de importerade delarna uppvisade dessa monteringsföretag kinesiska ursprungsintyg (formulär A) för tullmyndigheterna för att få förmånsbehandling för de varor som omfattas av GSP, medan resten av delarna deklarerades vara av icke-kinesiskt ursprung och omfattades därmed av den normala tullen för varor från tredje land.

Vid kontrollen på platsen begärde kontrollanterna att bolagen skulle tillhandahålla skriftliga bevis för att de använda delarna hade sitt ursprung Kina, gemenskapen eller någon annanstans. Trots att bolagen kunde bevisa att de delar som köptes i gemenskapen hade sitt ursprung i gemenskapen, kunde de inte bevisa att alla delar som avsändes från Kina inte var av kinesiskt ursprung.

Kommissionens tjänstemän drog följaktligen slutsatsen att, vad beträffar Starway och ett annat monteringsföretag, samtliga importerade delar som avsänts från Kina hade sitt ursprung i Kina och att under dessa omständigheter mer än 60 procent av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten således hade sitt ursprung i Kina.

Denna slutsats har bekräftats av de bevisuppgifter som har framkommit för de tre andra bolagen. Dessa bolag importerade kompletta cyklar som bestod av delar som hade deklarerats vara 100 procent kinesiska. Två av dessa bolag hade till och med vid importen uppvisat formulär A (som intygade att varorna hade sitt ursprung i Kina) för samtliga cykeldelar avsedda för montering. Allt detta väckte en skälig misstanke om att påståendet att de delar som deklarerats av Starway och det andra, ovannämnda, monteringsföretaget inte hade sitt ursprung i Kina inte var korrekt."

18 Sökanden svarade genom skrivelse av den 7 november 1996. Sökanden bestred att kommissionens tjänstemän vid kontrollen på platsen hade begärt att få se bevis vad gällde de importerade cykeldelarnas ursprung. Sökanden betonade även att det inte framgick av kommissionens skrivelse av den 8 juli 1996 (se ovan

punkt 14) att kommissionen ville se bevis i fråga om de utförda importernas ursprung. Sökanden hävdade slutligen att om påståendet i informationsskrivelsen var riktigt, borde kommissionen i enlighet med artikel 18.4 i grundförordningen ha informerat sökanden om att vissa bevis eller uppgifter inte godtogs samt ange orsaken till detta.

19 Vid ett sammanträde med kommissionens tjänstemän den 8 november 1996 överlämnade sökandens representanter kopior av leverantörernas deklarationer.

20 Genom skrivelse av den 12 november 1996 tog kommissionens tjänstemän ställning till sökandens påståenden i fråga om informationsskrivelsen. Även om de ansåg att de redan hade begärt särskilda upplysningar i fråga om de berörda cykeldelarnas ursprung, förklarade de sig vara beredda att låta sökanden bevisa de berörda delarnas ursprung vid en ny kontroll på platsen. De begärde således att sökanden den 25 november 1996 kl 17.00, inför denna andra kontroll, skulle tillhandahålla dels ursprungsintyg för de importerade delarna, dels fullständig skriftlig bevisning i fråga om delarnas transport från ursprungslandet till Folkrepubliken Kina, så att man skulle kunna fastställa ett samband mellan inköpen av dessa delar och deras avsändande till gemenskapen. Kommissionens tjänstemän ifrågasatte även bevisvärdet av leverantörernas deklarationer, vilka hade överlämnats vid sammanträdet den 8 november 1996.

21 Genom skrivelse av den 13 november 1996 tillbakavisade sökanden kommissionens påståenden i skrivelsen av den 12 november 1996, enligt vilka det var omöjligt att fastställa ett samband mellan leverantörernas deklarationer och de importerade delarna. Sökanden hävdade även att den vid kontrollen på platsen hade uppgett sig vara beredd att förklara hur detta samband kunde fastställas med hjälp av CBC:s förteckning över delarna (Bills of materials), men att kommissionens tjänstemän uttryckligen hade vägrat att beakta dessa dokument.

22 Genom skrivelse av den 15 november 1996 bekräftade kommissionen sina upplysningar i skrivelsen av den 12 november 1996 avseende den andra kontrollen på platsen.

23 Genom skrivelse av den 20 november 1996 ställde sökanden frågor till kommissionen angående syftet med denna andra kontroll och betonade att vissa av de dokument som kommissionen hänvisade till endast fanns tillgängliga vid CBC:s säte i Hongkong.

24 Genom skrivelse av den 21 november 1996 klargjorde kommissionen att den andra kontrollen hade till syfte att undersöka de dokument som kommissionen hade efterfrågat i sin skrivelse av den 12 november 1996. Kommissionen angav att om dessa dokument inte fanns tillgängliga för kommissionen i sökandens lokaler, skulle sökanden anses väsentligen hindra undersökningen i den mening som avses i artikel 18.1 i grundförordningen.

25 För att tillmötesgå kommissionens begäran i skrivelsen av den 12 november 1996, överlämnade sökanden den 25 november 1996 kl 16.45 tre lådor med dokument som hade en sammanlagd volym på cirka en kubikmeter i kommissionens lokaler. I en skrivelse samma dag förklarade sökanden för kommissionens tjänstemän skälen till att den inte kunde uppvisa ursprungsintyg och tog ställning till huruvida det var lagenligt att kräva sådana intyg i det aktuella fallet.

26 Den andra kontrollen i sökandens lokaler ägde rum från och med morgonen den 26 november 1996 till och med kl 12.00 den 27 november 1996.

27 Den 2 december 1996 sände sökanden vissa dokument till kommissionen, som den sistnämnda hade begärt att få se under denna kontroll, men som inte fanns tillgängliga i bolagets lokaler vid denna tidpunkt.

28 Genom skrivelse av den 19 december 1996 informerade kommissionen sökanden om sina slutsatser från den andra kontrollen på platsen och om sitt beslut att stå fast vid den slutsats som den redan hade givit uttryck för i sin informationsskrivelse av den 30 oktober 1996.

29 Den 10 januari 1997 antog rådet förordning (EG) nr 71/97 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som införs genom den ursprungliga förordningen på cyklar som har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av vissa cykeldelar från Folkrepubliken Kina, samt om uttag av den utvidgade tullen på sådan import som registrerats enligt undersökningsförordningen (EGT L 16, s. 55, rättelse i EGT L 95, s. 30, nedan kallad utvidgningsförordningen). Denna förordning trädde i kraft den 19 januari 1997.

30 I enlighet med artikel 2.1 och 2.3 i denna förordning skall den slutgiltiga antidumpningstullen på import av cyklar som har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina utvidgas till att omfatta import av vissa essentiella cykeldelar som har sitt ursprung i denna stat, vilka definieras i artikel 1 i denna förordning, och tas ut på dessa importer som registrerats i enlighet med artikel 2 i undersökningsförordningen och artikel 14.5 i grundförordningen.

31 Enligt artikel 2.2 i utvidgningsförordningen skall "[e]ssentiella cykeldelar som [avsänds] från Folkrepubliken Kina... anses ha sitt ursprung i det landet om det inte genom uppvisande av ett ursprungsintyg som utfärdats i enlighet med de ursprungsbestämmelser som gäller i gemenskapen kan bevisas att delarna i fråga har sitt ursprung i ett annat land".

32 Artikel 2.4 i denna förordning har följande lydelse: "Om inget annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas."

33 I artikel 3.1 i utvidgningsförordningen anges att kommissionen i en förordning skall anta "de bestämmelser som är nödvändiga för att bemyndiga befrielse från den tull som utvidgas genom artikel 2 för import av essentiella cykeldelar som inte kringgår den antidumpningstull som införs genom [den ursprungliga förordningen]".

34 Enligt artikel 3.2 i utvidgningsförordningen skall kommissionen bland annat föreskriva "bemyndigande av befrielse och kontroll av import av essentiella cykeldelar som används av företag vilkas monteringsverksamhet inte utgör kringgående" samt "hur sådan befrielse skall fungera i enlighet med relevanta tullbestämmelser". I enlighet med artikel 3.3 skall kommissionsförordningen även innehålla bestämmelser om bland annat "[g]ranskning av huruvida villkoren för icke-kringgående är uppfyllda, särskilt vid fall av ansökningar gällande... parter vilkas monteringsverksamhet under undersökningens gång har konstaterats utgöra kringgående" samt "[n]ödvändiga bestämmelser om förfarandet för en sådan granskning".

35 I artikel 3.4 i utvidgningsförordningen föreskrivs att "[e]fter granskning enligt punkt 3 får kommissionen... besluta att bemyndiga befrielse från utvidgning av de åtgärder som avses i artikel 2 till att omfatta den berörda verksamheten, om detta är berättigat".

36 I artikel 3.5 i utvidgningsförordningen föreskrivs följande:

"Bemyndigande av befrielse i enlighet med kommissionsförordningen skall gälla retroaktivt från och med den dag då den aktuella undersökningen om kringgående inleddes, under förutsättning att den berörda parten gav sig till känna medan undersökningen pågick. I övriga fall skall beviljandet gälla retroaktivt från och med den dag då ansökan om befrielse gjordes."

37 I femte övervägandet i ingressen till utvidgningsförordningen anges sökanden och en konkurrent, bolaget Moore Large & Co. (nedan kallat Moore Large), i egenskap av bolag som gett sig till känna inom den tidsfrist som föreskrivs i undersökningsförordningen och som återsänt ett ifyllt frågeformulär till kommissionen. Enligt vad som framgår av åttonde övervägandet i ingressen till utvidgningsförordningen har dessa två bolag emellertid inte ansökt om intyg om icke-kringgående.

38 Det framgår dessutom av tionde övervägandet i ingressen till utvidgningsförordningen att det har visat sig att vissa av de monteringsföretag som anges i femte övervägandet under undersökningsperioden beställde i stort sett kompletta cyklar i nedmonterad form från tillverkare i Folkrepubliken Kina. Leverantörerna till dessa monteringsföretag såg till att de cykeldelar som var avsedda för samma monteringsföretag spreds på olika containrar, sändes vid olika tidpunkter och ibland lossades i olika hamnar. Genom detta förfarande kunde monteringsföretagen undvika att de berörda importerna påfördes den antidumpningstull som infördes genom den ursprungliga förordningen.

39 Det framgår av samma övervägande att ett bolag, som under förfarandet vid förstainstansrätten identifierats som Moore Large, tillämpade detta förfarande på omkring 75 procent av sitt totala antal monterade cyklar under undersökningsperioden. Detta bolag ändrade emellertid mönstret för var delarna hämtades och mot slutet av perioden började det att montera dessa cyklar genom att, för mer än 40 procent av sitt totala antal monterade cyklar, använda icke-kinesiska delar som det köpte antingen direkt från tillverkare i ursprungsländerna eller från dotterbolag till dessa tillverkare i gemenskapen.

40 I fjortonde och femtonde övervägandena i ingressen till utvidgningsförordningen anges att det konstaterades under undersökningen att beträffande vissa av de monteringsföretag som beställde i stort sett kompletta cykelsatser hade samtliga delar i dessa satser avsänts från Folkrepubliken Kina. Två av dessa monteringsföretag, vilka under förfarandet vid förstainstansrätten identifierades som sökanden och Moore Large, hävdade att mer än 40 procent av de delar som användes vid monteringen av cyklar utifrån dessa satser hade sitt ursprung i

andra länder. Trots att dessa två monteringsföretag beviljades förlängda tidsfrister för att inkomma med relevant dokumentation, till exempel ursprungsintyg, fakturor från tillverkarna och transportdokument, kunde de inte tillhandahålla kommissionen tillräckliga bevis för att de berörda delarna hade sitt ursprung i ett annat land än i Folkrepubliken Kina. Kommissionen drog följaktligen slutsatsen att, eftersom inga bevis för motsatsen kunde företes, "samtliga delar som [hade] avsänts från [Folkrepubliken] Kina var av kinesiskt ursprung och att under dessa omständigheter 60 % eller mer av det totala värdet av de delar som använts i den monterade produkten således var av kinesiskt ursprung".

41 Vad gäller reglerna om befrielse från den utvidgade tullen framgår det slutligen av trettioandra övervägandet i ingressen till utvidgningsförordningen att det "ansågs... lämpligt" att inte utvidga antidumpningstullen till att omfatta den import som utförts av Moore Large av de skäl som anges ovan i punkt 39.

42 Den 20 januari 1997 antog kommissionen förordning (EG) nr 88/97 om bemyndigande av att import av vissa cykeldelar med ursprung i Folkrepubliken Kina befrias från utvidgning genom utvidgningsförordningen av den antidumpningstull som införs genom den ursprungliga förordningen (EGT L 17, s. 17, nedan kallad undantagsförordningen).

43 På grundval av utvidgningsförordningen, i synnerhet av artikel 3 i denna förordning, innehåller undantagsförordningen tillämpningsföreskrifterna för reglerna om befrielse från den utvidgade tullen. I enlighet med artikel 12 i undantagsförordningen befrias dessutom vissa bolag, som anges i bilaga II till denna förordning, från den utvidgade tullen med retroaktiv verkan från och med den dag då undersökningen inleddes, det vill säga den 20 april 1996. Bland dessa bolag förekommer Moore Large, men inte sökanden.

44 Den 18 april 1997 inlämnade sökanden med stöd av undantagsförordningen en ansökan om befrielse från den utvidgade tullen.

45 Den 28 januari 1998 antog kommissionen beslut 98/115/EG om att befria import av vissa cykeldelar med ursprung i Kina från utvidgningen enligt utvidgningsförordningen av den antidumpningstull som infördes genom den ursprungliga förordningen (EGT L 31, s. 25, nedan kallat undantagsbeslutet av den 28 januari 1998). Detta undantag omfattade ett visst antal monteringsföretag, däribland sökanden, och blev tillämpligt i förhållande till sökanden den 18 april 1997. Enligt tredje övervägandet i ingressen till detta beslut visar "[d]e av kommissionen slutgiltigt fastställda omständigheterna... att de berörda parternas monteringsverksamhet inte omfattas av artikel 13.2 i [grundförordningen]", eftersom villkoren i artikel 13.2 b inte längre var uppfyllda.

Förfarandet och parternas yrkanden

46 Sökanden har genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 28 mars 1997, väckt förevarande talan.

47 Ordföranden på femte avdelningen i utökad sammansättning beslutade den 17 september 1997 att tillåta kommissionen att intervenera till stöd för rådets yrkanden.

48 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet. Som en åtgärd för processledning ställde förstainstansrätten vissa skriftliga frågor till parterna, frågor som dessa besvarade inom den föreskrivna fristen.

49 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid sammanträdet den 12 oktober 1999.

50 Sökanden har i sin ansökan yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara artikel 2 i utvidgningsförordningen i den utsträckning som den är tillämplig på sökanden,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

51 Under sammanträdet klargjorde sökanden omfattningen av sin talan på så sätt att den endast ifrågasätter lagenligheten av artikel 2 i utvidgningsförordningen i den utsträckning som den är tillämplig på sökandens import under perioden mellan den 20 april 1996, det vill säga den dag då undersökningsförordningen trädde i kraft, och den 18 april 1997, det vill säga den dag då undantagsbeslutet av den 28 januari 1998 blev tillämpligt på sökanden.

52 Rådet har yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa, alternativt ogilla, talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Huruvida talan kan tas upp till sakprövning

Parternas argument

53 Rådet har, med stöd av kommissionen, bestritt att talan kan tas upp till sakprövning, utan att i formellt hänseende ha gjort en invändning om rättegångshinder, genom att hävda att sökanden inte är personligen berörd av utvidgningsförordningen.

54 Enligt rådet och kommissionen har nämligen utvidgningsförordningen endast till syfte att utvidga den ursprungliga antidumpningstullen till att omfatta import av cykeldelar som utförts av samtliga aktörer, med undantag för dem som befriats från tullen. Genom utvidgningsförordningen fastställs inte gränserna för eller graderna av olika individuella kringgående för vart och ett av företagen som deltagit i undersökningen. Denna förordning utgör således en rättsakt som har allmän giltighet och som berör samtliga faktiska och potentiella importörer av de berörda produkterna som inte har befriats från tullen till följd av en ansökan om ett intyg om icke-kringgående.

55 Sökanden särskiljer sig dessutom inte i fråga om denna rättsakt, vare sig på grund av sitt deltagande i undersökningen eller på grund av att sökanden uttryckligen omnämns i utvidgningsförordningen i sin egenskap av bolag som har deltagit i denna undersökning. Utvidgningsförordningen antogs nämligen på grundval av allmänna överväganden och inte på grundval av den särskilda situation som sökanden eller andra aktörer befann sig i, på så sätt att övervägandena i ingressen till denna förordning, vilka innehåller en bedömning av sökandens särskilda situation, skulle kunna strykas utan att det för den skull skulle vara nödvändigt att ändra bestämmelserna i förordningen. Sökanden har inte heller framfört några argument till stöd för slutsatsen att den befann sig i en situation som är jämförbar med den situation som sökanden befann sig i i det mål som gav upphov till domstolens dom av den 16 maj 1991 i mål C-358/89, Extramet Industrie mot rådet (REG 1991, s. I-2501).

56 Rådet och kommissionen anser vidare att sökandens fall inte slutgiltigt avgörs genom utvidgningsförordningen. Förutom utvidgningen av antidumpningstullen föreskrivs nämligen i utvidgningsförordningen även möjligheten att befrias från tullen med retroaktiv verkan från och med den 20 april 1996, det vill säga den dag då undersökningsförordningen trädde i kraft, dock under förutsättning att den som ansöker om befrielse från tullen gett sig till känna under undersökningen samt bevisat att dess monteringsverksamhet inte utgjorde ett kringgående av antidumpningstullen från och med denna dag. I enlighet med artikel 3 i utvidgningsförordningen har befogenheten att bemyndiga befrielse från tullen delegerats till kommissionen som, för att handlägga dessa ansökningen, har antagit undantagsförordningen. Det är genom denna sistnämnda förordning och inte, enligt vad sökanden har påstått, genom utvidgningsförordningen som Moore Large av kommissionen bemyndigades befrielse från tullen med retroaktiv verkan från och med den 20 april 1996.

57 Sökanden är således personligen berörd endast av undantagsförordningen eller av de beslut som kommissionen fattar med avseende på sökanden till följd av en ansökan om intyg om icke-kringgående i enlighet med artikel 13.4 i grundförordningen eller av en ansökan om befrielse från den utvidgade tullen i enlighet med artikel 3 i undantagsförordningen. Det är nämligen endast genom dessa rättsakter som det slutgiltigt fastställs om sökanden omfattas av den utvidgade tullen som infördes genom utvidgningsförordningen eller om sökanden, i likhet med Moore Large, kan befrias från denna tull. Eftersom sökanden inlämnade en ansökan om befrielse från den utvidgade tullen först den 18 april 1997, det vill säga nästan tre månader efter det att utvidgningsförordningen antogs, kan denna förordning under inga omständigheter anses utgöra ett beslut med anledning av denna ansökan.

58 Sökanden har bestritt dessa argument. Sökanden har angett att den deltog i undersökningen och att dess personliga ställning uttryckligen har åsyftats i utvidgningsförordningen. Sökanden har dessutom påpekat att utvidgningsförordningen innehåller ett beslut som ändrar sökandens ställning och att detta beslut är slutgiltigt, eftersom undantagsförordningen inte medger att kommissionen fattar beslut om befrielse från tullen med retroaktiv verkan från och med ett tidigare datum än den dag då ansökan inlämnades. Sökanden har i praktiken inte kunnat inlämna någon sådan ansökan före antagandet av undantagsförord-

ningen. Rådet har dessutom inte ansett att inlämnandet av en ansökan om ett intyg om icke-kringgående utgör en förutsättning för ett beslut om att de företag som inte har kringgått tullen skall befrias från denna, eftersom Moore Large befriades från den utvidgade tullen trots att detta bolag inte hade ansökt om ett sådant intyg. Utvidgningsförordningen, vilken trädde i kraft tre dagar före antagandet av undantagsförordningen, påverkar därigenom sökanden på ett slutgiltigt sätt och berör sökanden direkt och personligen.

Förstainstansrättens bedömning

59 I enlighet med artikel 14.1 i grundförordningen skall "[p]rovisoriska eller slutgiltiga antidumpningstullar... införas genom förordning". Detsamma gäller för utvidgningen av de antidumpningstullar som genom denna bestämmelse införts med syfte att omfatta import från tredje land av liknande produkter eller delar av dessa produkter i enlighet med artikel 13.1 och 13.3 i grundförordningen. Även om det med avseende på kriterierna i artikel 173 fjärde stycket i EG-fördraget (nu artikel 230 fjärde stycket EG i ändrad lydelse) är riktigt att dessa förordningar genom sin art och räckvidd faktiskt har generell karaktär, eftersom de är generellt tillämpliga på samtliga berörda ekonomiska aktörer, är det för den skull inte uteslutet att bestämmelser i dessa förordningar kan beröra vissa ekonomiska aktörer direkt och personligen (domstolens dom av den 21 februari 1984 i de förenade målen 239/82 och 275/82, Allied Corporation m.fl. mot kommissionen, REG 1984, s. 1005, punkt 11, svensk specialutgåva, volym 7, s. 519, och förstainstansrättens dom av den 25 september 1997 i mål T-170/94, Shanghai Bicycle mot rådet, REG 1997, s. II-1383, punkt 35).

60 Även om rådet, med stöd av kommissionen, endast har gjort en uttrycklig invändning i frågan huruvida sökanden är personligen berörd av utvidgningsförordningen, har det ändå framfört argument för att visa att sökanden inte heller är direkt berörd av denna förordning, eftersom sökandens rättsliga ställning inte direkt berörs av den sistnämnda förordningen.

Huruvida sökanden är direkt berörd

61 Det följer av fast rättspraxis att direkt inverkan förutsätter att den påtalade gemenskapsåtgärden har direkt inverkan på den enskildes rättsliga ställning och att den inte lämnar dem till vilka åtgärden riktar sig och som skall genomföra den något utrymme att företa skönsmässig bedömning, eftersom åtgärden har en rent automatisk karaktär och endast följer av gemenskapslagstiftningen utan att några mellanliggande regler skall tillämpas (se exempelvis domstolens dom av den 5 maj 1998 i mål C-404/96 P, Glencore Grain mot kommissionen, REG 1998, s. I-2435, punkt 41).

62 I det förevarande fallet framgår det av artikel 2.1 i utvidgningsförordningen att den antidumpningstull som infördes genom den ursprungliga förordningen har utvidgats till att omfatta cykeldelar som har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina och som anges i artikel 1 i utvidgningsförordningen. I enlighet med artikel 13.3 i grundförordningen och artikel 2.3 i utvidgningsförordningen skall den utvidgade tullen tas ut av medlemsstaternas tullmyndigheter på import av dessa produkter från och med ikraftträdandet av undersökningsförordningen den 20 april 1996, utan att dessa myndigheter lämnas något utrymme för eget skön i detta hänseende.

63 I det förevarande fallet står det klart att den import av cykeldelar som avses i utvidgningsförordningen och som utfördes av sökanden mellan den 20 april 1996, då undersökningsförordningen trädde i kraft, och den 18 april 1997, då undantagsbeslutet av den 28 januari 1998 blev tillämpligt, belastades av den utvidgade tullen.

64 Vad gäller den import som sökanden utförde efter den 18 april 1997, framgår det av rådets svar på förstainstansrättens skriftliga frågor att sökanden bemyndigades befrielse från tullen av kommissionen först efter det att sökanden hade ändrat mönstret för varifrån cykeldelarna hämtades. I stället för att importera de berörda produkterna genom en mellanhand — i form av ett bolag som är knutet till CBC och som är etablerat i Hongkong — och omlasta dem på Folkrepubliken

Kinas territorium, vilket sökanden dittills hade gjort, började sökanden, efter ikraftträdandet av utvidgningsförordningen, att beställa, importera och betala cykeldelarna direkt från sina leverantörer, vilka var etablerade i andra asiatiska länder. Sökanden befriades således från den utvidgade tullen först efter det att den väsentligen hade ändrat mönstret för var cykeldelarna hämtades.

65 Av detta följer att utvidgningsförordningen direkt inverkade på sökandens rättsliga ställning.

66 Denna slutsats kullkastas inte, i motsats till vad rådet och kommissionen har påstått, av den omständigheten att det i utvidgningsförordningen, på grundval av artikel 13.4 i grundförordningen, föreskrivs att import som inte utgör kringgående av den ursprungliga tullen skall befrias från den utvidgade tullen genom en rättsakt av kommissionen.

67 Det framgår visserligen av artikel 3.5 i utvidgningsförordningen att sökanden, som gav sig till känna medan kommissionens undersökning pågick, i princip kunde befrias från den utvidgade tullen utan att först ha inlämnat en ansökan om ett intyg om icke-kringgående till de nationella tullmyndigheterna. Det framgår även av denna bestämmelse att kommissionen i princip kunde bemyndiga en sådan befrielse med retroaktiv verkan från och med den dag då undersökningsförordningen trädde i kraft, vilket innebär att inte heller den import som utfördes av sökanden före ikraftträdandet av kommissionens undantagsbeslut hade belastats av den utvidgade tullen.

68 I enlighet med vad som redan framgår av femtonde övervägandet i ingressen till utvidgningsförordningen (se ovan punkt 40), vars innehåll är nödvändigt att beakta för att avgöra den exakta betydelsen av innehållet i bestämmelserna i denna förordning (se exempelvis förstainstansrättens dom av den 22 oktober 1997 i de förenade målen T-213/95 och T-18/96, SCK och FNK mot

kommissionen, REG 1997, s. II-1739, punkt 104), har rådet bekräftat kommissionens tjänstemäns åsikt att det var omöjligt att befria sökanden från tullen. Kommissionens tjänstemän ansåg nämligen, efter den undersökning som dessa hade lett, att sökanden inte hade lyckats bevisa att dess import inte utgjorde kringgående av den ursprungliga tullen, eftersom de uppgifter som sökanden hade frambringat för att bevisa de aktuella produkternas ursprung var otillräckliga. I det förevarande fallet var kommissionens möjlighet att bemyndiga sökanden en sådan befrielse rent teoretisk, eftersom det, i fråga om utvidgningsförordningen, inte rådde något tvivel om att kommissionen inte var villig att göra det (se för ett liknande resonemang domstolens dom av den 17 januari 1985 i mål 11/82, Piraiki-Patraiki m.fl. mot kommissionen, REG 1985, s. 207, punkterna 6—9, och domen i det ovan i punkt 61 nämnda målet Glencore Grain mot kommissionen, punkt 42).

69 Det framgår av det ovan anförda att rådets och kommissionens argument, enligt vilka utvidgningsförordningen inte berör sökanden direkt eftersom den, mot bakgrund av möjligheten att befrias från den utvidgade tullen, inte i sig hade någon inverkan på sökandens rättsliga ställning, inte kan godtas.

Huruvida sökanden är personligen berörd

70 Sökanden är även personligen berörd av utvidgningsförordningen. För det första har de cykeldelar som sökanden importerat påförts den utvidgade tull som infördes genom utvidgningsförordningen, vilken har samma rättsverkningar i förhållande till företag som omfattas av denna tull som en förordning genom vilken en slutgiltig tull införs i förhållande till företag som omfattas av en sådan slutgiltig tull. För det andra deltog sökanden i det administrativa förfarandet i enlighet med artikel 3 i undersökningsförordningen i så stor utsträckning som detta var möjligt (svar på kommissionens frågeformulär, kontroller på platsen, överlämnande av dokument, intensiva skriftväxlingar, i synnerhet i fråga om informationsskrivelsen, samt sammanträden med kommissionens tjänstemän). Att sökanden har deltagit i förfarandet framgår för övrigt uttryckligen av utvidgningsförordningen, i synnerhet av tionde till tjugofjärde övervägandena i ingressen till förordningen, vilka innehåller en sammanfattning av resultaten från

kommissionens undersökning, vilket innebär att sökanden "utpekas" i förordningen (domen i det ovan i punkt 59 nämnda målet Shanghai Bicycle mot rådet, punkt 39).

71 Det framgår av det ovan anförda att talan kan tas upp till sakprövning.

Prövning i sak

72 Sökanden har åberopat två grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 13.2 i grundförordningen. Den andra grunden avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten. Den första grunden skall prövas först.

Allmän redogörelse för grunden

73 Enligt sökanden har rådet åsidosatt artikel 13.2 i grundförordningen i den utsträckning som det, i enlighet med artikel 2.1 i utvidgningsförordningen, har utvidgat den antidumpningstull som infördes genom den ursprungliga förordningen på import av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina till att omfatta import av essentiella cykeldelar med samma ursprung som utförts av sökanden, trots att de villkor som föreskrivs i denna bestämmelse i grundförordningen inte var uppfyllda. Enligt sökanden har rådet nämligen felaktigt ansett, vilket framgår av artikel 2.2 första stycket i utvidgningsförordningen (nedan kallad den omtvistade bestämmelsen), att sökanden inte hade förebringat bevis för att de cykeldelar som hade importerats från Folkrepubliken Kina under undersökningsperioden hade sitt ursprung i ett annat land.

Tolkningen av artikel 13.2 i grundförordningen i fråga om föremålet för bevisningen och bevisbördan

Parternas argument

74 Sökanden har i sin ansökan påstått att villkoret i artikel 13.2 a och 13.2 b i grundförordningen för att en monteringsverksamhet skall anses utgöra kringgående av gällande åtgärder endast är uppfyllt om de delar som utgör 60 procent eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten har sitt ursprung i det berörda landet. Sökanden har i sin replik förklarat att detta villkor däremot inte är uppfyllt om det har fastställts att delarna har sitt ursprung i ett annat land. Sökanden har emellertid gjort gällande att gemenskapsinstitutionerna inte vid något tillfälle har förebringat bevis för att värdet av de delar som har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina och som sökanden använde i sin monteringsverksamhet utgjorde 60 procent eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten.

75 Rådet har, med stöd av kommissionen, påpekat att det framgår av ordalydelsen i artikel 13.2 i grundförordningen att en monteringsverksamhet anses utgöra kringgående av de gällande åtgärderna om de delar som utgör 60 procent eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten kommer från det land som omfattas av åtgärderna. Gemenskapsinstitutionerna har således i princip inte någon skyldighet att undersöka — och än mindre bevisa — att de delar som kommer från det land som omfattas av åtgärderna även har sitt ursprung i detta land.

76 Enligt rådet kan inte sökanden med framgång bestrida lagenligheten av den omtvistade bestämmelsen, eftersom det står klart att sökandens import av cykeldelar som utgör 60 procent eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten kom från Folkrepubliken Kina.

77 Rådet och kommissionen har emellertid i detta hänseende medgett att artikel 13.2 i grundförordningen skall tolkas på så sätt att det är tillåtet för gemenskapsinstitutionerna att anse att en monteringsverksamhet inte utgör kringgående om det är bevisat att de berörda delarna endast har omlastats i det land som omfattas av åtgärderna, utan att genomgå någon som helst förändring. En sådan tolkning är nämligen förenlig med den princip som följer av artikel 1.3 i grundförordningen, enligt vilken import från ett land som omfattas av antidumpningsåtgärder inte kan vara föremål för dessa åtgärder när de berörda produkterna endast omlastas i detta land. Rådet och kommissionen har emellertid angett att cykeldelarna i det förevarande fallet inte endast har omlastats i Folkrepubliken Kina, utan även har sorterats och kompletterats för att därefter avsändas till Frankrike.

Förstainstansrättens bedömning

78 I enlighet med artikel 13.1 i grundförordningen får de antidumpningstullar som har införts enligt denna förordning utvidgas till att omfatta import av likadana produkter eller delar av sådana produkter från tredje land om gällande åtgärder kringgås. I enlighet med artikel 13.2 i denna förordning skall en sådan monteringsverksamhet som den som sökanden bedriver i det förevarande fallet anses utgöra kringgående av de gällande åtgärderna om villkoren i punkterna a—c är uppfyllda (se ovan punkt 1).

79 Det framgår närmare bestämt av artikel 13.2 a och 13.2 b i grundförordningen att en monteringsverksamhet skall anses utgöra kringgående om de delar som utgör 60 procent eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten "kommer från det land som omfattas av åtgärderna".

80 En jämförelse av de olika språkversionerna av denna bestämmelse visar att det i den tyska och den italienska versionen föreskrivs att en monteringsverksamhet

skall anses utgöra kringgående av de gällande åtgärderna om de berörda delarna har sitt ursprung i det land som omfattas av åtgärderna ("die verwendeten Teile ihren Ursprung in dem Land haben, für das Maßnahmen gelten" respektive "pezzi utilizzati sono originari del paese soggetto alla misura"). Enligt den spanska ("procedan del pais"), den danska ("fra del land"), den grekiska ("προέρχονται από τη χώρα"), den engelska ("are from the country"), den franska ("proviennent du pays"), den nederländska ("afkomstig... uit het land"), den portugisiska ("provenientes do países"), den finska ("tulevat maasta") och den svenska ("från det land") språkversionen räcker det däremot att de ovannämnda delarna kommer från detta land.

81 Det framgår av domstolens rättspraxis att nödvändigheten av en enhetlig tolkning av gemenskapens rättsakter utesluter att en bestämd text betraktas isolerat. I stället krävs det, då osäkerhet råder, att denna tolkas och tillämpas mot bakgrund av de övriga språkversionerna. Dessutom skall, i händelse av skillnader mellan de olika språkversionerna, bestämmelsen i fråga tolkas med hänsyn till systematiken i och ändamålet med de föreskrifter i vilka den ingår (domstolens dom av den 27 mars 1990 i mål C-372/88, Cricket St Thomas, REG 1990, s. I-1345, punkt 19).

82 Det kan i detta hänseende påpekas att det inte föreligger någon språklig skillnad beträffande artikel 13.1 i grundförordningen, enligt vilken de gällande åtgärderna får utvidgas till att omfatta import av likadana produkter eller delar av sådana produkter "från" tredje land. Artikel 13.2 i grundförordningen utgör emellertid en specialbestämmelse i förhållande till artikel 13.1 i denna förordning. Ingen av bestämmelserna i grundförordningen gör det möjligt att anta att gemenskapslagstiftaren, i fråga om monteringsverksamheterna, har velat begränsa tillämpningsområdet för artikel 13 till delar som har sitt ursprung i det land som omfattas av åtgärderna, med tanke på att den tydligt har föreskrivit ett mer omfattande tillämpningsområde för de andra möjliga sätten för kringgående. Det framgår tvärtom av tjugonde övervägandet i ingressen till grundförordningen att gemenskapslagstiftaren genom att införa artikel 13 har avsett att "reglera sådana tillvägagångssätt, inbegripet enkel ihopsättning av varor inom gemenskapen eller i tredje land, vars huvudsakliga syfte är att kringgå antidumpningsåtgärder".

83 Artikel 13.2 i grundförordningen, tolkad på ett enhetligt sätt, skiljer sig dessutom från den motsvarande bestämmelsen i den lagstiftning som gällde i fråga om antidumpning före ikraftträdandet av denna förordning, nämligen rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 14, s. 98). I artikel 13.10 a tredje strecksatsen i denna förordning föreskrevs, utan att det förelåg några skillnader i de olika språkversionerna, att utvidgningen av den gällande antidumpningstullen var underställd villkoret att värdet av de delar som används vid sammansättningen, och som "har sitt ursprung i det land som exporterar den med antidumpningstull belagda varan", med minst 50 procent överstiger värdet på alla andra delar som används. Det kan därför antas att lagstiftaren, genom att välja andra ord än de som användes i dess tidigare förordning, avsiktligt frångick denna lydelse i syfte att ändra regelns räckvidd.

84 Av detta följer att gemenskapsinstitutionerna, med tillämpning av artikel 13.2 i grundförordningen — förutom uppfyllandet av de andra uppräknade villkoren — skall bevisa att de delar som utgör 60 procent eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten kommer från det land som omfattas av åtgärderna. De är däremot inte skyldiga att förebringa bevis för att dessa delar även har sitt ursprung i detta land.

85 Det framgår av grundförordningen, i synnerhet av artikel 13 och tjugonde övervägandet i ingressen till denna förordning, att en förordning om utvidgning av en antidumpningstull har till syfte att säkerställa att åtgärden är effektiv och att undvika att den kringgås, i synnerhet genom monteringsverksamheter i gemenskapen eller i ett tredje land. En åtgärd om utvidgning av en antidumpningstull är endast av underordnad betydelse i förhållande till den ursprungliga rättsakten om införande av denna tull. Det strider således mot ändamålet med och systematiken i den ovannämnda artikel 13 att påföra en antidumpningstull, som ursprungligen infördes på import av en produkt som har sitt ursprung i ett visst land, på import av delar av denna produkt som kommer från det land som omfattas av åtgärderna, om de berörda aktörerna som bedriver den monteringsverksamhet som är föremål för kommissionens undersökning förebringar bevis för att dessa delar, som utgör 60 procent eller mer av det sammanlagda värdet av

delarna i den sammansatta produkten, har sitt ursprung i ett annat land. I ett sådant fall kan monteringsverksamheten nämligen inte anses utgöra kringgående av den ursprungliga antidumpningstullen i den mening som avses i artikel 13 i grundförordningen.

86 Denna slutsats bekräftas av den omständigheten att gemenskapslagstiftaren, i artikel 13.4 i grundförordningen, har föreskrivit möjligheten att befria import från den utvidgade tullen om det förebringas bevis för att importen inte utgör kringgående.

87 I motsats till vad rådet och kommissionen har hävdat, finns det inget som tyder på att detta bevis i vilket fall som helst endast är möjligt om de importerade delarna endast har omlastats i det land som omfattas av åtgärderna. Rådets och kommissionens argument, enligt vilket artikel 13.2 i grundförordningen skall tolkas analogt med artikel 1.3 i samma förordning, kan inte godtas. I den sistnämnda bestämmelsen definieras nämligen begreppet "exportlandet", till vilket artikel 13.2 inte ens hänvisar indirekt. Även om de berörda delarna, i ett fall där endast omlastning sker i det land som omfattas av åtgärderna, i allmänhet har sitt ursprung i ett annat land, finns det inget som motiverar att det i princip skulle vara uteslutet att beviset för ett sådant ursprung skulle kunna förebringas i ett annat fall.

88 Artikel 13.2 i grundförordningen skall följaktligen tolkas på så sätt att en monteringsverksamhet i gemenskapen eller i ett tredje land skall anses utgöra kringgående av de gällande åtgärderna om — förutom uppfyllandet av de andra villkoren i denna bestämmelse — de delar som utgör 60 procent eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten kommer från det land som omfattas av åtgärderna, utom i fall där den berörda aktören bevisar för gemenskapsinstitutionerna att dessa delar har sitt ursprung i ett annat land.

Gemenskapsinstitutionernas bedömning av bevisningen

Parternas argument

89 Sökanden har hävdat att gemenskapsinstitutionerna felaktigt har ansett att sökanden inte har förebringat bevis för att den i sin monteringsverksamhet använde cykeldelar som hade sitt ursprung i Folkrepubliken Kina, som utgjorde mindre än 60 procent av det sammanlagda värdet av delarna i de sammansatta cyklarna.

90 Sökanden har förebrått gemenskapsinstitutionerna för att ha krävt uppvisande av ursprungsintyg för den import som utfördes under undersökningsperioden, vilken föregick antagandet av både utvidgningsförordningen och undersökningsförordningen.

91 Sökanden anser vidare att den, i motsats till vad som framgår av femtonde övervägandet i ingressen till utvidgningsförordningen, genom att uppvisa andra dokument har förebringat bevis för att de berörda cykeldelarna inte hade sitt ursprung i Folkrepubliken Kina.

92 För det första har sökanden hänvisat till sina tulldeklarationer, vilka inte har ifrågasatts av tullmyndigheterna och vilka låg till grund för sökandens svar på kommissionens frågeformulär. Dessa deklarationer visar att mindre än 60 procent, närmare bestämt 46,9 procent, av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten hade sitt ursprung i Folkrepubliken Kina.

93 Sökanden har tillbakavisat samtliga påståenden från rådet och kommissionen enligt vilka bevisvärdet av sökandens deklarationer i det förevarande fallet ifrågasätts. Enligt sökanden finns det inget som motiverar antagandet att den gjorde en oriktig deklaration när den deklarerade att delarna inte hade kinesiskt ursprung. Sökanden har för det första betonat att dessa tulldeklarationer gjordes vid en tidpunkt då det inte rådde några tveksamheter, det vill säga långt innan undersökningen inleddes. I motsats till vad gemenskapsinstitutionerna har hävdat, fanns det enligt sökanden inget som motiverade att ytterligare ett förfarande för kringgående av antidumpningsåtgärder skulle inledas. Sökanden hade således inte något ekonomiskt intresse av att göra oriktiga tulldeklarationer. Sökanden har vidare gjort gällande att gemenskapsinstitutionernas resonemang inte förklarar varför sökanden skulle ha deklarerat att en procentandel på 53,1 procent av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten var av icke-kinesiskt ursprung, vilket är en mycket högre procentandel än det minimum som krävs enligt artikel 13.2 b i grundförordningen för att undgå samtliga åtgärder mot kringgående, nämligen 40,1 procent. Enligt sökanden är det dessutom inte i något fall rimligt att sökanden medvetet skulle ha gjort oriktiga tulldeklarationer enbart i syfte att vilseleda gemenskapsinstitutionerna. Dessa deklarationer skulle nämligen ha medfört att sökanden förlorade sin status som förmånsbehandlad importör, eftersom de länder som anges i deklarationerna om delarnas ursprung, till skillnad från Folkrepubliken Kina, inte omfattades av systemet med förmånstullar. Sökanden skulle således ha förlorat betydande och omedelbara ekonomiska fördelar. Sökanden har slutligen gjort gällande att kommissionen under undersökningens gång aldrig åberopade någon konkret uppgift på grundval av vilken det kunde betvivlas att det ursprung som deklarerats för importen var korrekt.

94 För det andra har sökanden lyft fram de deklarationer som gjorts av sökandens leverantörer i andra asiatiska länder än Folkrepubliken Kina, vilka bekräftar sökandens egna tulldeklarationer. Sökanden har inte bestritt att dessa leverantörers deklarationer har upprättats särskilt för att användas vid undersökningen. Även om det enligt sökanden är rimligt att likställa sökandens egna deklarationer med de deklarationer som gjorts av sökandens tillverkare eller leverantörer, på grund av det samband som råder mellan de sistnämnda och sökanden, finns det inte någon anledning att kategoriskt avvisa dessa deklarationer av det skälet att de saknar bevisvärde.

95 För det tredje anser sökanden att det är möjligt att kontrollera att dess tulldeklarationer är korrekta med hjälp av de dokument som sökanden lämnade

in till kommissionen den 25 november 1996 på dess uttryckliga begäran. Dessa dokument består i förteckningar över delar (Bills of materials) som specificerar de delar som sökanden beställt av CBC:s leverantörer för varje modell som monterats av sökanden, fakturor från leverantörerna av de ovannämnda delarna adresserade till CBC samt packlistor (packing lists) och konossement. Dessa dokument innebär, vilket sökanden bevisade för kommissionens tjänstemän under den andra kontrollen på platsen, enligt sökanden att det är möjligt att fastställa ett ovedersägligt samband mellan avsändandet av de berörda cykeldelarna från deras ursprungsland till CBC och vidaresändandet av dessa delar från CBC till Frankrike. Den omständigheten, vilken påpekades av kommissionen under undersökningen, att CBC:s leverantörer har numrerat fakturorna på ett annorlunda sätt än CBC, är inte alls ovanlig, eftersom varje företag använder sitt eget numreringssystem. Den andra oegentligheten som kommissionen har konstaterat, nämligen att det ursprungsland som deklarerats av en leverantör till CBC i vissa fall inte var det land som förekom på CBC:s fakturor, berodde på att denne leverantörs tillverkningsanläggning flyttades till ett annat land än det som angavs på dess fakturor. Denna oegentlighet hade dessutom inte någon inverkan på beräkningen av värdet på de delar som inte var av kinesiskt ursprung.

96 Rådet har, med stöd av kommissionen, gjort gällande att sökanden inte har förebringat bevis för att de berörda cykeldelarna inte hade sitt ursprung i Folkrepubliken Kina.

97 Enligt rådet och kommissionen hade kommissionens tjänstemän i det förevarande fallet, i motsats till vad sökanden har hävdat, rätt att kräva uppvisande av ursprungsintyg. Till följd av förstainstansrättens frågor hävdade rådet och kommissionen vid sammanträdet att ursprungsintyget var den enda tillförlitliga bevisningen, eftersom kommissionens tjänstemän under undersökningen hade konstaterat att de berörda cykeldelarna inte endast hade omlastats i Folkrepubliken Kina, utan även hade sorterats och kompletterats för att därefter sändas vidare till Frankrike.

98 Rådet och kommissionen har inte bestritt sökandens påståenden, vare sig i fråga om avsaknaden av en särskild bestämmelse om krav på uppvisande av ett ursprungsintyg eller i fråga om omöjligheten av att införskaffa sådana intyg i

efterhand. Rådet och kommissionen anser emellertid att en förnuftig aktör som befann sig i sökandens situation borde ha vetat, från och med införandet av den ursprungliga antidumpningstullen eller åtminstone från och med ikraftträdandet av grundförordningen, i vilken bestämmelser för att motverka risken för kringgående föreskrivs, att den skulle komma att behöva bevisa ursprunget av sin import. Eftersom sökanden importerade cykeldelar genom mellanhand i form av ett bolag med anknytning till CBC som har tillverkningsanläggningar i det land som omfattas av den ursprungliga antidumpningstullen, borde sökanden ha skaffat denna enda tillförlitliga bevisning.

99 Rådet och kommissionen anser att det på grundval av de dokument som sökanden uppvisade under undersökningen i vilket fall som helst inte går att fastställa att de berörda cykeldelarna från Folkrepubliken Kina hade sitt ursprung i ett annat land.

100 Rådet och kommissionen anser för det första att produkternas ursprung inte, inom ramen för en undersökning av kringgåenden, kan fastställas genom importörens tulldeklarationer, särskilt inte när importören har anknytning till exportören i det berörda landet. Genom att hänvisa till artiklarna 68 och 78 i tullkodexen för gemenskapen, har rådet och kommissionen gjort gällande att kommissionens tjänstemän hade rätt att kontrollera riktigheten av dessa deklarationer samt ålägga deklaranten att i detta syfte uppvisa andra dokument. Rådet och kommissionen har även bestritt att tulldeklarationerna gjordes vid en tidpunkt då det inte rådde några tveksamheter, eftersom den ursprungliga antidumpningsundersökningen inleddes år 1991, det vill säga innan sökanden år 1992 övertogs av CBC-koncernen. Det framgår dessutom av sökandens svar på frågeformuläret att sökandens cykelmonteringsverksamhet ökade mellan åren 1992 och 1993. Det fanns således skäl att misstänka att sökandens import utgjorde kringgående av gällande åtgärder. Sökanden borde vidare rimligtvis ha antagit att den kunde komma att behöva förebringa tillförlitliga bevis i fråga om ursprunget av delar vad gäller den produkt som var föremål för undersökningen och därefter för en antidumpningstull.

101 Rådet och kommissionen anser vidare att leverantörernas deklarationer har föga bevisvärde, eftersom de framställdes för att användas vid undersökningen av

personer som hade ett intresse av att de aktuella cykeldelarna deklarerades såsom varande av icke-kinesiskt ursprung.

102 Slutligen har rådet och kommissionen, vad gäller de dokument som inlämnades till kommissionens tjänstemän den 25 november 1996, framfört en rad argument enligt vilka sökandens bevisning inte i sig är tillförlitlig. I stället för att uppvisa ursprungsintyg för varje cykeldel som importerats från Folkrepubliken Kina, överlämnade sökanden nämligen en mängd dokument, närmare bestämt sökandens beställningar hos leverantörerna i Hongkong (CBC), fakturorna som upprättats av de sistnämnda i sökandens namn samt fakturorna som upprättats av CBC:s leverantörer för att sändas till denna koncern, transportdokumenten för dessa fakturor samt dokument som upprättats genom sökandens försorg för den aktuella tvisten i syfte att bekräfta produkternas färdväg. Rådet och kommissionen har betonat att sökanden, genom att tillämpa dessa bevismedel, i sin replik behövde sex sidor med förklaringar samt bilagor på 82 sidor för att bevisa ursprunget för en enda lös del. Sammanlagt motsvarade de dokument som inlämnades till kommissionen en volym på en kubikmeter. Med sådan bevisning var det inte möjligt att göra en tillförlitlig kontroll inom en rimlig tid. Rådet och kommissionen har hävdat att även om det, på grundval av kontroller i fråga om en cykelmodell, hade varit möjligt att fastställa att dokumenten från CBC:s leverantör hänförde sig till samma delar som sändes från CBC till sökanden, fanns det inget som motiverade antagandet att ett sådant samband existerade för andra modeller som monterats av sökanden. Enligt en princip som är tillämplig i fråga om antidumpning, är de företag som är berörda av en undersökning nämligen skyldiga att frambringa de begärda uppgifterna för att det skall vara möjligt att göra en tillförlitlig kontroll inom en rimlig tid. Det är endast möjligt att fastställa ett samband mellan fakturorna och transportdokumenten med hjälp av förteckningar över delar, vilka utgör CBC:s rent interna dokument och således är mindre tillförlitliga än ett ursprungsintyg som utfärdats av en myndighet i ursprungslandet.

103 Gemenskapsinstitutionerna har slutligen erinrat om att kommissionens tjänstemän under undersökningens gång konstaterade vissa oegentligheter. Enligt institutionerna stämde nämligen inte de nummer på de delar som använts av CBC:s leverantörer överens med numren på de delar som denna koncern levererade till sökanden. I vissa fall var det ursprungsland som deklarerats som ursprungsland av CBC:s leverantörer dessutom inte samma land som angetts på

CBC:s fakturor. Även om dessa oegentligheter skulle kunna förklaras med att de inblandade företagen hade organisatoriska problem, har kommissionens tjänstemän under dessa omständigheter haft fog att anse att det med hjälp av dessa dokument inte var möjligt att fastställa att de cykeldelar som exporterades till gemenskapen från Folkrepubliken Kina hade importerats till Kina av CBC från ett tredje land.

Förstainstansrättens bedömning

104 Det framgår av handlingarna i målet att kommissionens tjänstemän, i enlighet med artikel 13.2 i grundförordningen, såsom den har tolkats ovan i punkt 88, under undersökningens gång anmodade sökanden att förebringa bevis för riktigheten av de uppgifter som hade angetts i frågeformuläret och som grundade sig på sökandens tulldeklarationer, enligt vilka de berörda cykeldelarna från Folkrepubliken Kina inte hade sitt ursprung i detta land.

105 Enligt vad som framgår av skrivelserna av den 12 november och den 21 november 1996 (se ovan punkterna 20 och 24), begärde kommissionens tjänstemän i detta syfte att sökanden, med anledning av en andra kontroll på platsen och före den 25 november 1996, skulle tillhandahålla ursprungsintyg för varje cykeldel samt fullständig skriftlig bevisning i fråga om delarnas transport från ursprungslandet till Folkrepubliken Kina. Till följd av denna begäran inlämnade sökanden inom den föreskrivna tidsfristen de ovan i punkt 102 nämnda dokumenten för varje berörd cykeldel. Sökanden rättade sig däremot inte efter begäran om uppvisande av ursprungsintyg. Sökanden informerade i detta hänseende kommissionens tjänstemän om att den inte hade några sådana intyg. Sökanden hävdade vidare att den, i enlighet med den lagstiftning som var tillämplig vid tidpunkten för den omtvistade importen, inte var skyldig att uppvisa sådana intyg. Sökanden gjorde dessutom gällande att denna begäran från kommissionens tjänstemän var oskälig, eftersom sökanden, för att tillmötesgå denna begäran, var tvungen att i efterhand och inom en mycket kort tidsfrist införskaffa ursprungsintyg för tusentals cykeldelar som inköpts från ett stort antal leverantörer innan den aktuella undersökningen inleddes.

106 Efter kontrollen på platsen den 26 november och den 27 november 1996 drog kommissionens tjänstemän slutsatsen att sökanden inte hade frambringat den begärda bevisningen, eftersom något ursprungsintyg inte hade uppvisats och de hade upptäckt vissa oegentligheter i de dokument som hade inlämnats av sökanden, vilket innebar att det inte var möjligt att dra slutsatsen att sökandens tulldeklarationer var korrekta. Det är i synnerhet på grundval av dessa omständigheter som rådet, vilket framgår av femtonde övervägandet i denna förordning, antog utvidgningsförordningen.

107 Mot bakgrund av det ovan anförda skall det för det första anges att sökanden, beträffande importen av cykeldelar under undersökningsperioden, enligt gemenskapens rättsordning inte hade någon skyldighet enligt lag att införskaffa ursprungsintyg för att bevisa att dessa varor hade ett ursprung som inte medförde förmånsbehandling, det vill säga att de hade sitt ursprung i ett land som inte omfattades av gemenskapens förmånstullar.

108 Det framgår visserligen av artiklarna 13.5 och 14.3 i grundförordningen samt artikel 26.1 i tullkodexen för gemenskapen att gemenskapsinstitutionerna får anta särskilda bestämmelser i fråga om vilka dokument som importörerna måste kunna uppvisa för att motivera att de berörda varorna har ett ursprung som inte medför förmånsbehandling. Det står emellertid klart mellan parterna att sådana specialbestämmelser inte hade antagits innan utvidgningsförordningen trädde i kraft.

109 Sökanden har dessutom, utan att detta har bestritts av rådet och kommissionen, hävdat att i avsaknad av en skyldighet enligt gällande lag i det land dit de berörda varorna importerades är upprättandet av ursprungsintyg för att bevisa att varornas ursprung inte medför förmånsbehandling inte gängse handelsbruk inom den internationella handeln.

110 Slutligen har rådet och kommissionen felaktigt hävdat att en förnuftig aktör redan innan undersökningen inleddes borde ha införskaffat ursprungsintyg i syfte att i förekommande fall kunna förebringa bevis för att de berörda varorna hade ett ursprung som inte medförde förmånsbehandling. En sådan skyldighet att iaktta aktsamhet kan inte utläsas ur den ursprungliga förordningen. Genom denna förordning införs nämligen endast en antidumpningstull på import av cyklar som har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina. I denna förordning anges således inte vilka regler som skall iakttas vid import av delar av denna produkt till gemenskapen. Inte heller finns det i denna förordning någon antydan om att gemenskapsinstitutionerna särskilt skall bevaka att denna förordning inte kringgås genom import av delar av denna produkt. Denna skyldighet följer inte heller av antagandet av grundförordningen, eftersom denna förordning innehåller allmänna bestämmelser om utvidgning av antidumpningstullar i fall där en gällande åtgärd kringgås. Genom grundförordningen inrättas nämligen endast ett allmänt system för skydd mot import som är föremål för dumpning. Denna förordning innehåller således inte någon särskild regel för vilka bevismedel som skall användas vid import av varor. Grundförordningen skiljer sig inte i detta hänseende från den tidigare gällande förordningen nr 2423/88.

111 Även i avsaknad av en skyldighet enligt lag att uppvisa ursprungsintyg, finns det i princip ingenting som hindrar att gemenskapsinstitutionerna begär att importörerna, av administrativa effektivitetshänsyn, uppvisar sådana dokument för att bevisa att uppgifterna i deras tulldeklarationer är korrekta i syfte att säkerställa att ändamålet med artikel 13 i grundförordningen, närmare bestämt att bekämpa kringgåenden, uppnås.

112 Gemenskapsinstitutionerna kan emellertid inte utan att åsidosätta artikel 13.2 i grundförordningen, såsom den har tolkats ovan i punkt 88, kräva ursprungsintyg med uteslutande av alla andra bevismedel när de vet, eller bör veta, att vissa berörda aktörer inte har någon möjlighet att frambringa sådana intyg utan att detta kan läggas dessa aktörer till last. Under dessa särskilda omständigheter skulle ett sådant krav stå i strid med principerna om rättssäkerhet och rätten till

försvar, eftersom detta krav innebär att det är omöjligt att, i en tvist som kan leda till påförandet av en avgift, bevisa att denna avgift inte skall tillämpas. Under sådana särskilda omständigheter innebär en vägran att godta annan bevisning nämligen att svaranden berövas sin rätt att inge dokument till sitt försvar (*ultra posse nemo tenetur*).

113 Under dessa omständigheter är kravet på sådan bevisning olämplig i förhållande till det eftersträvade syftet, det vill säga att bekämpa kringgåenden av den ursprungliga tullen. Kravet på ett bevis som är omöjligt att frambringa kan nämligen få till följd att tillämpningen av den utvidgade tullen inte begränsas till enbart import av delar som utgör kringgående av denna tull i den mening som avses i artikel 13 i grundförordningen. Detta krav strider följaktligen även mot proportionalitetsprincipen.

114 I det förevarande fallet framgår det av de ovan i punkterna 104—106 nämnda omständigheterna att sökanden informerade gemenskapsinstitutionerna om att den inte förfogade över ursprungsintyg för de berörda cykeldelarna och att det i praktiken var omöjligt för sökanden att i efterhand och inom den tidsfrist som hade föreskrivits av kommissionens tjänstemän införskaffa dessa intyg för import som hade utförts före undersökningsperioden. Under förfarandet vid förstainstansrätten har det dessutom framkommit att sökanden inte heller hade någon som helst möjlighet att uppvisa de begärda ursprungsintygen. Sökanden har genom bilagor till sin replik ingett intyg från handelskammare i två asiatiska länder i vilka de berörda cykeldelarna hade sitt ursprung. Det framgår av dessa intyg att ursprungsintyg inte utfärdas senare än tre månader efter avsändandet av de berörda produkterna. Denna uppgift har inte bestritts av rådet eller kommissionen.

115 Under de särskilda omständigheterna i det förvarande fallet hade kommissionens tjänstemän inte rätt att kräva att sökanden skulle frambringa ursprungsintyg,

utan de var skyldiga att undersöka, inte på ett summariskt sätt, utan med omsorg och opartiskhet, de dokument som sökanden hade inlämnat inom ramen för undersökningen i syfte att bevisa att uppgifterna i sökandens tulldeklarationer, enligt vilka de cykeldelar som sökanden importerat till gemenskapen hade sitt ursprung i andra länder än i Folkrepubliken Kina, var korrekta.

116 Det skall således undersökas om det var till följd av en undersökning utförd med omsorg och opartiskhet som gemenskapsinstitutionerna avfärdade de dokument som överlämnats av sökanden såsom otillräcklig bevisning.

117 Gemenskapsinstitutionerna har i detta hänseende framfört argument enligt vilka denna bevisning, mot bakgrund av de överlämnade dokumentens volym och komplexitet, inte som sådan var acceptabel, eftersom det inte var möjligt att göra en tillförlitlig kontroll av denna inom en rimlig tidsfrist. Även om det är riktigt att antidumpningsförfaranden kännetecknas av korta tidsfrister och följaktligen av ett ökat behov av administrativ effektivitet, skall det erinras om att sökanden i detta fall inte hade någon möjlighet att förebringa alternativ bevisning som var lättare att kontrollera. Enligt vad som framgår av kommissionens skrivelser av den 12 november och den 21 november 1996 (se ovan punkterna 20 och 24), skall det dessutom påpekas att det var på en uttrycklig begäran från kommissionens tjänstemän som sökanden översände denna omfångsrika dokumentation i syfte att bevisa att dess tulldeklarationer var korrekta. Under de särskilda omständigheterna i det förevarande fallet har gemenskapsinstitutionerna således felaktigt avfärdat denna bevisning på grund av dess volym och komplexitet.

118 Det är dessutom riktigt att kommissionens tjänstemän, i skrivelsen av den 19 december 1996 genom vilken resultaten från den andra kontrollen på platsen sammanfattades, påpekade två oegentligheter beträffande dessa dokument. Enligt

denna skrivelse stämde för det första inte de nummer på delarna som levererades av CBC:s leverantörer överens med numren på de delar som CBC levererade till sökanden. För det andra var det land som deklarerats som ursprungsland av dessa leverantörer i vissa fall inte detsamma som det land som angetts på CBC:s fakturor. Det framgår emellertid av handlingarna i målet att sökanden under den andra kontrollen på platsen tillhandahöll förklaringar för var och en av dessa oegentligheter. Rådet har som svar på förstainstansrättens frågor angående dessa oegentligheter samt de dokument som sökanden, enligt gemenskapsinstitutionerna, skulle ha förebringat, angett att det ansåg att det var "extremt svårt" att administrera bevisen för de berörda cykeldelarnas ursprung utan ursprungsintyg. Rådet tillade under sammanträdet att uppvisande av ursprungsintyg under omständigheterna i det förevarande fallet, det vill säga när cykeldelarna inte endast hade omlastats i Folkrepubliken Kina, utgjorde det enda tillförlitliga bevismedlet och att de dokument som uppvisats av sökanden inte hade kunnat godtas som tillräckliga bevis, även om kommissionens tjänstemän inte hade upptäckt de ovannämnda oegentligheterna.

119 Mot bakgrund av det ovan anförda har det i tillräcklig grad fastställts att gemenskapsinstitutionerna har underlåtit att med omsorg och opartiskhet undersöka de dokument som sökanden hade överlämnat. I en sådan exceptionell situation, som det är fråga om i det förevarande fallet, hade gemenskapsinstitutionerna inte rätt att avfärda dessa dokument med motiveringen att de *a priori* saknade bevisvärde och kräva att sökanden skulle inkomma med bevisning som var omöjlig att frambringa.

120 Av detta följer att rådet felaktigt har ansett att sökanden inte hade förebringat bevis för att de cykeldelar som importerats av sökanden från Folkrepubliken Kina, och som utgjorde 60 procent eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i sammansatta cyklar, hade sitt ursprung i ett annat land än denna stat. Rådet har följaktligen åsidosatt artikel 13.2 i grundförordningen genom att utvidga den antidumpningstull som infördes genom den ursprungliga förordningen till att omfatta sökandens import av cykeldelar.

Slutsats

121 Artikel 2 i utvidgningsförordningen skall således ogiltigförklaras med avseende på sökanden, utan att det för den skull är nödvändigt att pröva den andra grunden för talan.

122 I enlighet med artikel 2.3 i utvidgningsförordningen skall den utvidgade tullen tas ut på import av de berörda cykeldelarna, vilka i enlighet med artikel 2 i undersökningsförordningen har registrerats av tullmyndigheterna sedan ikraftträdandet av den sistnämnda förordningen den 20 april 1996. Artikel 2 i utvidgningsförordningen skall följaktligen och i enlighet med sökandens yrkanden (se ovan punkt 51) ogiltigförklaras med avseende på den import av essentiella cykeldelar som utförts av sökanden mellan den 20 april 1996 och den 18 april 1997, det vill säga den dag då undantagsbeslutet av den 28 januari 1998 började gälla.

Rättegångskostnader

123 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att rådet skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom rådet har tappat målet, skall sökandens yrkande bifallas.

124 Enligt artikel 87.4 i rättegångsreglerna skall kommissionen bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

1) **Artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 71/97 av den 10 januari 1997 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som införs genom rådets förordning (EEG) nr 2474/93 på cyklar som har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av vissa cykeldelar från Folkrepubliken Kina, samt om uttag av den utvidgade tullen på sådan import som registrerats enligt förordning (EG) nr 703/96 ogiltigförklaras med avseende på den import av essentiella cykeldelar som utförts av sökanden mellan den 20 april 1996 och den 18 april 1997.**

2) **Rådet skall bära sin rättegångskostnad samt ersätta sökandens rättegångskostnad.**

3) **Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad.**

Lenaerts Tiili Azizi

Jaeger Mengozzi

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 26 september 2000.

H. Jung

Justitiesekreterare

K. Lenaerts

Ordförande